

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314203422
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1314203422.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci navrhovateľky: U. T., W. XX, Q., zastúpenej advokátkou JUDr. Ivanou Hutňanovou, Krížna 38, Bratislava, proti odporcovi: L. T., R.Á. X, Q., zastúpený advokátom Mgr. Martinom Majerčíkom, Krajinská 30, Bratislava, o príspevok na výživu rozvedeného manžela, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 Euro mesačne za obdobie od 10.2.2014 do 17.10.2014 splatných vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky počnúc od 10.2.2014

Zročné výživné za obdobie od 10.2.2014 do 17.10.2014 v sume 822,70 Euro súd povoľuje odporcovi splácať navrhovateľke v pravidelných mesačných splátkach po 100 Euro mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky až do zaplatenia počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 548,77 Euro na účet jej právnej zástupkyne vedený vo F., J..P., Č. Ú.: XX XXX XXXXX/XXXX, I.: P. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom došlým na tunajší súd dňa 10.02.2014 domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať jej mesačne na výživu sumu vo výške 100 Euro, počnúc dňom 10.02.2014 a uhradiť jej trovy konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že je na rodičovskej dovolenke s maloletou Olíviou, ktorá jej bola zverená do osobnej starostlivosti a ona zabezpečuje výkon celodennej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa do 3 rokov. Uviedla, že nevlastní žiadne nehnuteľné veci, žiadne hodnotné hnutelné veci a nedisponuje žiadnymi úsporami. S maloletou býva v byte, ktorý patrí jej rodičom. Finančná situácia jej neumožňuje uspokojovať a pokryť jej elementárne životné potreby a odôvodnené nevyhnutné náklady. Svoje mesačné výdavky navrhovateľka vyčíslila nasledovne: výdavky súvisiace so zabezpečením bývania - preddavky na byt-156,77 Euro, elektrina-19,86 Euro, plyn-12 Euro/štvrtročne, náklady spojené so službami - internet, TV-30,64 Euro, telefón cca 20 Euro a nevyhnutné náklady spojené s uspokojovaním elementárnych potrieb ako strava, ošatenie, hygienické potreby, vedenie domácnosti. Uviedla, že odporca má priemerný mesačný zárobok 1295 Euro a je riadne zamestnaný. Navrhovateľka dňa 16.01.2014 riadne oslovila odporcu prostredníctvom elektronickej pošty, za účelom zistenia, či by bolo možné medzi nimi uzatvoriť dohodu, na základe ktorej by navrhovateľke poskytoval príspevok na jej výživu v určitej peňažnej sume. Odporca vyjadrením zo dňa 20.01.2014 navrhovateľke oznámil, že jej nemôže prispievať na výživu, nakoľko mu jeho zárobkové možnosti ledva umožňujú uhrádzať jeho nevyhnutné náklady, žije v prenajatej nehnuteľnosti a spláca dlhy, po tom, čo si navrhovateľka ponechala všetko vybavenie domácnosti, ktoré bolo zakupované

spoločne a navyše, že jej bolo priznané vyššie výživné ako to, s ktorým vyslovila súhlas v rodičovskej dohode.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 07.04.2014 žiadal, aby súd návrh zamietol v celom rozsahu, čo odôvodnil tým, že navrhovateľka sa ho snaží úplne finančne zlikvidovať, vie, že má finančné problémy, napriek tomu sa neštíti od neho požadovať ďalšie financie, nehanbila sa podať návrh na súd návrh, v ktorom ho žiadala o úhradu 100 Euro mesačne. Samotný návrh navrhovateľky považuje za amorálny. Uviedol, že jeho mesačný príjem je 1200 Euro a po odpočítaní svojich mesačných výdavkov (350 Euro nájomné, 175 Euro mesačné výživné na maloleté dieťa, 300 Euro pôžička, 25 Euro životné poistenie, 7,5 Euro PZP, 50 Euro havarijné poistenie za motorové vozidlo, 35 Euro internet, káblová televízia, 30 Euro telefón), mu mesačne zostáva na stravu, cestovné, oblečenie, spoločenské vyžitie a pod., suma 237,50 Euro. Uviedol, že bol upovedomený navrhovateľkou, že si predlžuje materskú dovolenku z dôvodu, že maloletá nebola prijatá do škôlky, vôbec nevedel, že ochorenie dcéry je až tak závažné. Mal len vedomosť o imunologických vyšetreniach, ktoré sa robili, keď bola dcéra chorá. Poukázal na to, že navrhovateľka rozpredala veci, ktoré patrili do BSM; boli to síce veci, ktoré slúžili potrebám ich dcéry, avšak boli to veci hodnotné a k odpredaju došlo v rozhodnom období, za ktoré navrhovateľka požaduje príspevok na rozvedenú manželku.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že jej finančne pomáhajú rodičia, posielajú jej mesačne 300 Eur. Nijaké brigádnicke príjmy nemá. Je pravdou, že predala kočík s vaničkou, predala ho avšak z dôvodu, že dieťa potrebovalo športový kočík a za kúpnu cenu za starý kočík, kúpila športový kočík. Odporca jej nad rámec výživného na maloletú v júli 2014 zaslal o 6,50 Euro navyše a v septembri 2014 jej poslal na viac 2,10 Euro. Keď mala dcéra dva roky, podala prihlášku na jej umiestnenie do materskej školy. Dcéra však do materskej škôlky nenastúpila, nakoľko jej zdravotný stav to nedovoľuje, preto požiadala o predĺženú materskú. Podľa posudku psychologičky, nie je vhodné malú umiestniť do škôlky, vzhľadom na jej zdravotný stav: zle sa adaptuje na prostredie, má nočné desy a infekty horných dýchacích ciest. Uviedla, že odporca bol informovaný o zdravotnom stave svojej dcéry; o každom vyšetrení ho informovala e-mailom, resp. niekedy mu zatelefonovala po návšteve lekára.

Na návrh navrhovateľky súd uznesením podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil zmenu petitu spočívajúcu v tom, že žiadala priznať príspevok na rozvedenú manželku len za obdobie od 10.2. 2014 do 17.10.2014 v sume 822,70 Euro.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že po podaní návrhu navrhovateľky na súd, si zobral pôžičku od rodičov vo výške 1500 Euro, následne pôžičku na zálohu na dom vo výške 5000 Euro a hypotekárny úver vo výške 87.000 Euro; pôžičky a hypotekárny úver si zobral z dôvodu zlepšenia bývania, nakoľko býval v podnájme. Uviedol, že jeho mesačný príjem je 1.415 Euro; mesačné výdavky vyčíslil nasledovne: splátka hypotekárneho úveru v Tatra banke, a.s. 324,54 Euro, splátka spotrebného úveru v Cetelem Slovensko a.s. 187,49 Euro, výživné na maloletú, ktoré platí navrhovateľke 175 Euro, splátka za kuchynskú linku pre CETELEM Slovensko, a.s. 200 Euro, elektrina 100 Euro, voda 22,30 Euro, UPC 31,70 Euro, komunálne služby 15 Euro, daň za nehnuteľnosť 7 Euro, Telefón O2 30 Euro, mesačné výdavky náklady vyčíslil na sumu 1 093 Euro, spláca pôžičku, ktorú si zobral od rodičov na kúpu nehnuteľnosti, ktorú uhradza mesačne v sume 80 až 100 Euro, poistné za nehnuteľnosť 10,50 Euro, PZP 7 Euro, Životné poistenie KOOOPERATÍVA, a.s. 26 Euro, kurzy pre maloletú tanečná 22 Euro a pohybový krúžok 30 Euro, uskladnenie pupočnej šnúry malotej 30,50 ročne, benzín 150 Euro, náklady na stravu a odev 200 Euro, spolu 1.569 Euro.

Právna zástupkyňa navrhovateľky žiadala, aby súd návrhu vyhovel vzhľadom a to, že sú splnené všetky hmotnoprávne podmienky na priznanie uplatneného nároku. Za významnú skutočnosť odôvodňujúcu uplatnený nárok považuje to, že navrhovateľka až do dnešného dňa zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť o maloletú dcéru, ktorej zdravotný stav si vyžaduje jej zvýšenú starostlivosť. Na druhej strane má za to, že odporca v konaní neosvedčil svoju finančnú nespôsobilosť prispievať navrhovateľke na jej výživu. Argumentáciu odporcu považuje za účelovú a právne bezvýznamnú. Odporca síce avizoval svoje nezávidenia hodné finančné a majetkové pomery, avšak na strane druhej, práve počas tohto konania nadobudol do výlučného vlastníctva rodinný dom a zaviazal sa na platenie záväzkov. Argumentácia odporcu preto neodráža skutočný stav veci, nemá oporu v realite a považuje ju za účelovú obranu. Uviedla, že nie je pravdou, že existovali nejaké veci patriace do BSM, ktoré by navrhovateľka predávala alebo si ponechala. Odporca tieto veci nikdy bližšie nešpecifikoval, hoci bol na to vyzvaný súdom tak v tomto, ako aj v iných predchádzajúcich konaniach. Odporca nebol schopný označiť ani

jednu vec, okrem tých, ktoré paria dieťaťu, nepodal ani návrh na vyporiadanie BSM a označuje veci, ktoré má navrhovateľka doma, ako baby monitor, kočík, ktorý predala ale kúpila iný.

Právny zástupca odporcu trval na tom, aby súd návrh zamietol ako nedôvodný vzhľadom na to, že nespĺňa zákonné podmienky priznania príspevku pre rozvedenú manželku. Má za to, že jednak schopnosti a možnosti odporcu nie sú na takej úrovni, aby bolo možné priznať ňou požadovaný príspevok, tiež že navrhovateľka je schopná pokryť svoje náklady na životné potreby, zo svojho mesačného príjmu vo výške 702,72 Eur, pričom dôvodnosť tohto príspevku by bola daná v prípade, že by navrhovateľka nebola schopná si uhrádzať svoje základné životné potreby. Poukázal na aktuálne schopnosti a možnosti resp. majetkové potreby na strane odporcu, ktoré sú veľmi nízke a nie je momentálne v jeho silách uhrádzať navrhovateľke požadovaný príspevok. Uviedol, že navrhovateľka vyčíslila svoje mesačné výdavky na sumu 430 Eur. Jej mesačný príjem predstavuje sumu 227,72 Eur ako rodičovský príspevok a príspevok na dieťa, sumu 175 Eur, ktorú jej posielala odporca ako výživné na ich spoločné dieťa a sumu 300 Eur, je to dobrovoľný príjem od rodičov, ktorý zohľadňuje majetkové pomery navrhovateľky, celkovo 702,72 Eur mesačne. Navrhovateľka si vzhľadom na uvedené môže dovoliť zo svojho príjmu viac ako odporca, nakoľko nemá takmer žiadne výdavky. Čo sa týka majetkových pomerov sú oveľa stabilnejšie má oveľa lepšie zázemie, býva sama v 3-izbovom byte v BA. Svoje výdavky navrhovateľka vyčíslila na sumu 430 Eur mesačne. Rozdiel medzi jej príjmom a výdavkami navrhovateľky predstavuje 272,72 Eur, čo je suma, s ktorou dokáže pokryť aj svoj nadštandardnejší spôsob života. Má za to, že navrhovateľka celé obdobie viedla bezstarostný život, nemala záujem o nijaké privyrobenie si brigádami aj z domu, nijako sa nesnažila prilepšiť si. Odporca viac krát videl v domácnosti navrhovateľky p. B., navrhovateľka potvrdila že je to jej kamarát, v prípade, že častejšie zdieľajú spoločnú domácnosť, mohla si požiadať príspevok od neho a nie od odporcu. Jediným príjmom odporcu je jeho príjem zo zamestnania, ktorý vzhľadom na odmeny vyplácané raz ročne, predstavuje priemerný mesačný príjem vo výške 1.415,75 Euro. Nevyhnutné náklady odporcu v čase od 10.2.2014 do 17.10.2014 - v tomto čase odporca nemal vyriešené vlastné bývanie, bol nútený bývať v nájme, jeho náklady na bývanie boli 350 Eur, benzín 150 Eur, strava a odev 300 Eur, ďalšie výdavky ktoré zahŕňajú poisťné, kurzy pre maloletú, tanečnú, pohybový krúžok spolu 100 Eur, výdavky na telefón v sume 40 Eur, suma výživného 175 Eur, náklady v súvislosti s údržbou a servisom auta v sume 30 Eur, pričom v máji 2014 odporca musel zaplatiť zálohu na byt v sume 5000 Eur, túto sumu si požičal od rodičov a je nútený ju splácať. Odporca nič nevlastní, 3,5 roka nebol na žiadnej dovolenke, spláca spotrebný úver, hypotekárny úver a rôzne pôžičky rodičom a známym. Odporca nevlastní žiadny hodnotný majetok, jedine čo vlastní je motorové vozidlo, ktoré kúpil pred uzavretím manželstva. Odporca žije od výplaty k výplate, 3,5 roka nebol na dovolenke, po rozpade manželstva, po tom čo bol vyhodnený z ich spoločnej domácnosti, bol nútený bývať v nájmoch a 35-tich rokoch sa rozhodol, že začne nový život a kúpi si resp. zabezpečí si vlastné bývanie. Vzhľadom na to, že byty v Ba vychádzali príliš drahé, rozhodol sa, že si kúpi rodinný dom v W. - nehnuteľnosť je dvojdom, odporca vlastní polovicu; suma tohto rodinného domu aj s pozemkom bola 99 000 Eur. Vzhľadom na momentálne nepriaznivé majetkové pomery odporca viackrát navrhoval navrhovateľke, vypomôcť si inou formou t.j. pokúšal sa o dohodu na rozšírenie styku s maloletou tak, že by si nechal dieťa na celý víkend, čím by sa navrhovateľke čiastočne ponížili náklady v súvislosti o starostlivosť o dieťa, zároveň by mala časový priestor na privyrobenie formou brigád, pretože má za to, že viaceré matky na materskej si vedia nájsť brigádu a aj navrhovateľka by si vzhľadom na vek maloletej mala postupne začať zvykať na určité návyky.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 02.04.2015 č. k.: 14C/58/2014-236 v ktorom ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Základné pravidlá pre určenie výšky výživného, obsiahnuté v tomto ustanovení sa vzťahujú na všetky druhy vyživovacích povinností aj príspevkov.

Z Rozsudku Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave, č.k. 13P 146/2012-196 súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013. V manželstve sa účastníkom konania narodilo jedno dieťa, maloletá G. T., ktorá bola zverená do výchovy a opatery navrhovateľke.

V konaní 19C 22/2013 súd uznesením zo dňa 23.01.2014 schválil na návrh navrhovateľky a odporcu súdny zmier, v ktorom sa odporca zaviazal platiť mesačné výživné vo výške 100 Euro mesačne od podania návrhu dňa 13.02.2014 do 19.12.2014, ktoré predstavovalo zmeškané výživné vo výške 1.018,43 Euro.

Z emailovej komunikácie medzi navrhovateľkou a odporcom zo dňa 16.01.2014 a 20.01.2014 je zrejmé, že účastníci sa nedohodli na poskytovaní príspevku na výživu navrhovateľky ako rozvedenej manželky.

Z Informácie o úvere zo dňa 27.10.2014 súd zistil, že odporca si v spoločnosti CETELEM vzal úver vo výške 3000 Euro s výškou mesačných splátok 200 Euro. Úver mu bol poskytnutý dňa 24.10.2014.

Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, súd zistil, že odporca si v Tatra banke, a.s. vzal úver, pričom výška bezúčelového úveru bola dohodnutá na sumu 10.000 Euro, výška mesačnej splátky úveru 185,45 Euro.

Odporca ako budúci kupujúci a uzavrel s budúcou predávajúcou Q. C. dňa 25.03.2014 Zmluvu o budúcej na základe ktorej sa zmluvné strany zaviazali v budúcnosti uzavrieť kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod vlastníckeho práva k pozemku odčlenenému GP z existujúceho pozemku - parcely registra C, parc. č. 558/88 s výmerou 617 m², pričom pozemok prislúchajúci k stavbe, ktorý bude predmetom budúceho prevodu, bude predstavovať približne 50% výmery existujúceho pozemku, parc. č. 558/88, zapísanej na LV č. XXXX pre okr. Senec, obec W., kat. úz. W., ktorého je budúci predávajúci výlučným vlastníkom. Zmluvné strany si dohodli, na celkovej kúpnej cene vo výške 99 000 Euro s tým, že odporca zaplatí predávajúcej zálohu vo výške 5 000 Euro do 3 dní od uzavretia tejto zmluvy.

Podľa Listu vlastníctva č. XXXX, pre okr. Senec, obec W., kat. úz. W. je odporca vlastníkom rodinného domu, postaveného na parc. č. 558/396 a pozemkov parc. č. 558/397 a 558/396. Odporca uvedené nehnuteľnosti nadobudol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 04.11.2014.

Z Posudku o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa č. 2014/123220 zo dňa 10.09.2014, vypracovaného posudkovým lekárom R. B., mal súd preukázané, že zdravotný stav maloletej dcéry účastníkov konania so vyžaduje intenzívnu starostlivosť pri kontrole liekov, kontrole priebehu ochorení, hlavne akútnych foriem, prevenciu a sprevádzanie do špeciálnych ambulancií na vyšetrenia s tým, že zaradenie maloletej do kolektívu je nevhodné, je potrebná intenzívna starostlivosť zo strany matky.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, odbor sociálnych vecí navrhovateľke listom zo dňa 24.09.2014 oznámil, že na základe jej žiadosti o posúdenie zdravotného stavu dieťaťa na účely sociálnych dávok rozhodol, že maloletá G. má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, že navrhovateľka spĺňa podmienky nároku na rodičovský príspevok, a tento jej bude úrad vyplácať od 18.10.2014 do 30.09.2015.

Schopnosť navrhovateľky živiť sa sama, sa neodvodzuje len od jej skutočných a potencionálnych zárobkových možností a schopností ale aj od jej majetkových pomerov a v rámci úvahy či a do akej miery je nutná výživa navrhovateľky zabezpečená z jej vlastného majetku, prihladol súd k celkovým pomerom navrhovateľky ako aj odporcu. Neschopnosť navrhovateľky ako rozvedenej manželky živiť sa sama nie je tiež daná len jej zdravotným stavom alebo neschopnosťou pracovať ale môže spočívať aj v inej objektívnej okolnosti, akou je starostlivosť o dieťa, vyžadujúce si stálu starostlivosť. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre príspevok na navrhovateľku, pretože navrhovateľka nevlastní nijaký nehnuteľný majetok ani žiadne hodnotné

hnutelné veci, nemá žiadne úspory, býva v byte svojich rodičov, jej majetkové pomery sú výrazne horšie ako majetkové pomery odporcu. Priemerný mesačný príjem odporcu je 1415,75 Euro, mesačný príjem navrhovateľky je 227 Euro a pozostáva z rodičovského príspevku vo výške 204,20 Euro a prídavku na dieťa vo výške 23,52 Euro. Navrhovateľke jej príjem nepostačuje ani na pokrytie základných potrieb, (na domácnosť, výživu a ostatné nevyhnutné životné náklady), rodičia jej prispievajú dobrovoľne mesačne sumou 300 Euro. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľka si svojim konaním daný stav nenavodila sama, keďže zdravotný stav maloletej vyžaduje stálu starostlivosť, neumožňuje jej zamestnať sa ani nemá možnosť privyrobiť si, nakoľko osobne zabezpečuje opateru maloletej dcére účastníkov konania, ktorá má zdravotné problémy, čo vyplýva z Posudku o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa č. 2014/123220 zo dňa 10.09.2014, tiež z listu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 24.09.2014, ktorým úrad rozhodol, že maloletá má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a navrhovateľka spĺňa podmienky nároku na rodičovský príspevok, a tento jej bude úrad vyplácať od 18.10.2014 do 30.09.2015. Navrhovateľka sa v rozhodnom období starala o dieťa mladšie ako 3 roky. V čase podania návrhu na súd bol mesačný príjem odporcu 1200 Euro a svoje mesačné náklady si vyčíslil na sumu 960 Euro. Z listinných dôkazov ako aj z výpovede odporcu mal súd preukázané, že odporca si po podaní návrhu navrhovateľky na priznanie príspevku na súd, v obch. spoločnosti CETELEM dňa 24.10.2014 vzal úver vo výške 3000 Euro s výškou mesačných splátok 200 Euro, uzavrel s Tatra bankou a.s. Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru s poistením pre fyzické osoby, pričom výška bezúčelového úveru bola dohodnutá na sumu 10.000 Euro, s výškou mesačných splátok vo výške 185,45 Euro; ďalšie, ním tvrdené pôžičky súdu ani nijako nepreukázal. Uvedené konanie odporcu, po podaní navrhovateľky návrhu na príspevok na súd, súd posúdil ako účelové, so snahou vyhnúť sa plateniu príspevku na navrhovateľku. Príspevok na navrhovateľku vo výške 100 Euro mesačne za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014 súd považuje s poukazom na príjem odporcu a jeho majetkové pomery za primeraný.

Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti zistil, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre príspevok na rozvedeného manžela, návrh bol podaný dôvodne, navrhovateľke toto právo vzniklo, pretože jej majetkové pomery sú výrazne horšie ako majetkové pomery odporcu, v rozhodnom období zdravotný stav maloletej neumožňoval a ani doteraz neumožňuje navrhovateľke zamestnať sa, nakoľko poskytovala celodennú starostlivosť dieťaťu mladšiemu ako 3 roky, navrhovateľke jej príjem nepostačoval na pokrytie výdavkov na domácnosť, výživu a ostatné nevyhnutné životné náklady. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie o povolení splátok sa zakladá na ustanovení § 160 ods.1 O.s.p., podľa ktorého súd povolil odporcovi zročné výživné za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014 v sume 822,70 Euro splácať navrhovateľke v pravidelných mesačných splátkach po 100 Euro mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky až do zaplatenia, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Zároveň súd poznamenáva, že ak odporca riadne a včas nezaplatí čo len jednu splátku, stane sa zročnou celá pohľadávka.

Na základe odvolania podaného právny zástupcom odporcu proti rozsudku zo dňa 02.04.2015 č. k.: 14C/58/2014-236, Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.10.2015 č.k.: 6Co/373/2015 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď okrem iného konštatoval, že: „ Odvolací súd z obsahu spisu, najmä z návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky mal za preukázané, že navrhovateľka sa svojim návrhom zo dňa 10.02.2014 domáhala, aby odporca bol povinný platiť odo dňa 10.02.2014 navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky vo výške 100,- eur, vždy do 15. dňa toho ktorého dňa mesiaca, vopred k rukám navrhovateľky. Následne písomným podaním zo dňa 06.02.2015 navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil návrh na zmenu petitu a to tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 100,- eur mesačne za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014, spolu v sume 822,70 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Z obsahu spisu následne odvolací súd mal za preukázané, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 16.02.2015, pod č.k. 14C/58/2014-220 pripustil zmenu návrhu v znení, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 100,- eur mesačne za obdobie 10.02.2014 do 17.10.2014, spolu v sume 822,70 eur, pričom poukázal na ust. § 95 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania a preto súd prvého stupňa takúto zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil. V danej veci navrhovateľka oproti pôvodnému návrhu zo dňa 10.02.2014, podaním zo dňa 06.02.2015 žiadala kvantitatívne menšie plnenie, než v pôvodnom návrhu, preto súd prvého stupňa správne mal

takéto podanie navrhovateľky neposudzovať podľa § 95 ods. 1 O.s.p., ako to nesprávne posúdil v uznesení zo dňa 16.02.2015, ale takéto konanie navrhovateľky mal posúdiť ako čiastočné späťvzatie návrhu podľa § 96 O.s.p.. Voči takémuto uzneseniu na rozdiel od vydaného uznesenia, je odvolanie prípustné. V takýchto prípadoch nie je ani vylúčené, aby už v tomto uznesení bolo rozhodnuté o trovách tej časti konania, ktorá bola zastavená. Tým, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podanie navrhovateľky podľa § 95 ods. 1 O.s.p. a vydal uznesenie, ktorým pripustil zmenu návrhu uznesením zo dňa 16.02.2015, proti ktorému nebolo možné podať odvolanie, odňal účastníkom možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a tým došlo k znemožneniu realizácie procesných práv slúžiacich na ochranu a obranu práv a záujmov právom chránených v tomto konaní. Vzhľadom na takýto procesný postup súdu prvého stupňa neostávalo odvolaciemu súdu iné, než zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a to bez ohľadu na to, či uvedená zmena žalobného petitu bola alebo nebola vykonaná v prospech niektorého z účastníkov konania (podľa vyjadrenia navrhovateľky v prospech odporcu).

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa. Bude vecou súdu prvého stupňa podanie navrhovateľky zo dňa 06.02.2015 posúdiť ako čiastočné späťvzatie návrhu. O tomto čiastočnom späťvzataní návrhu správne v súlade so zákonom podľa § 96 a nasl. rozhodnúť, pričom voči takémuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné. Po právoplatnosti tohto uznesenia následne vec samu prejedná a vo veci rozhodne.

Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu tak ako to má namysli ust. § 226 O.s.p., uznesením zo dňa 09.05.2016 č.k. 14C/58/2014-299 rozhodol o čiastočnom späťvzataní návrhu a konanie v časti o zaplatenie príspevku na výživu rozvedenej manželky za obdobie od 18.10.2014 do rozhodnutia súdu zastavil, Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2016.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 548,77 Euro priznal. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 7 úkonov právnej služby: 1.prevzatie a príprava zastúpenia (§13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) - 61,85 Euro, 2. písomné podanie na súd - návrh na začatie konania (§13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) - 61,85 Euro, 3. písomné podanie na súd zo dňa 06.06.2014(§13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) - 61,85 Euro, 4. zastupovanie na pojednávaní dňa 30.09.2014 (§13a ods. 1 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) - 61,85 Euro, 5. zastupovanie na pojednávaní dňa 22.01.2015 (§13a ods. 1 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) - 64,53 Euro, 6. písomné podanie na súd zo dňa 05.02.2015 (§13a ods. 1 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) - 64,53 Euro, 7. zastupovanie na pojednávaní dňa 202.04.2015 (§13a ods. 4/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) , 1 zo 64,53 Euro - 32,26 Euro; odmena za 7 úkonov právnej služby spolu je 408,72 Euro. Režijné výdavky za 4 úkony právnej služby v r. 2014 - 4 x 8,04 = 32,16 Euro a za 3 úkony právnej služby v r. 2015 - 3 x 8,39 Euro - 25,17 Euro, spolu 57,33 Euro. Náhrada za stratu času - za 2 začaté polhodiny v r. 2014 (cesta na pojednávanie dňa 30.09.2014 / 2 x 13,40) = 26,80 Euro, za 4 začaté polhodiny v r. 2015 (cesta na pojednávanie v dňoch 22.01.2015 a 02.04.2015- 4 x 13,98 =55,92 Euro).

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Záverom súd poukazuje, že právny zástupca navrhovateľky si v zákonnej lehote 3 dní od vyhlásenia rozsudku trovy odvolacieho konania, ako aj ďalšie trovy nevyčíslil v zákonnej 3 dňovej lehote po vyhlásení rozsudku, preto súd rozhodol o priznaní trov konania len za časť konania do prvého rozhodnutia súdu.

Právny zástupca odporcu si na pojednávaní konanom dňa 24.05.2016 síce uplatnil trovy konania a trovy právneho zastúpenia, ktoré rovnako v lehote 3 dní od vyhlásenia rozsudku nevyčíslil preto mu ich súd v súlade s ust. § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal. Ohľadne trov odvolacieho konania súd rozhodol o ich nepriznaní odporcovi s poukazom na tú skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok súdu prvého stupňa pre procesné pochybenie a nie pre nesprávne skutkové alebo právneho rozhodnutie. Krajský súd jednoznačne vo svojom uznesení konštatuje, že:

Ohľadom priznanej náhrady trov konania navrhovateľke, hoci v konaní došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu a odporca tvrdil, že v tejto časti bol úspešný a z tohto titulu mu patria trovy konania súd uvádza nasledovné: „K samotnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o príspevku na

výživu rozvedeného manžela a zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- eur mesačne (t.j. pokiaľ sa týka výšky nároku navrhovateľky a jeho základu), odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa v tomto smere správne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke správne posúdil a vychádzal zo zákonných podmienok, na základe ktorých je možné priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela. Odporcovi sa prostredníctvom podaného odvolania nepodarilo spochybníť správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o výšku príspevku na výživu rozvedeného manžela.“

V prejednávacom prípade sa nejdená o klasické čiastočné späťvzatie so zavinením niektorej z procesných strán. Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v ust. § 142 O.s.p.. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavkám navrhovateľa. V danom prípade však v čase podania návrhu bol tento podaný dôvodne, a bolo len výsledkom náhody, že navrhovateľka sa počas konania zamestnala a bolo by v rozpore s účelom a zmyslom zákona ako aj citovaných ustanovení, aby bol navrhovateľke v tomto danom prípade pričítaný čiastočný neúspech v konaní. Súd prvého stupňa zastáva názor, že v danom prípade sa jedná o okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré sú dané samou povahou prejednávanej veci, a navrhovateľka nenesie procesné zavinenie za zastavenie konania v časti o zaplatenie príspevku od 18.10.2014 do rozhodnutia súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v 2 vyhotoveniach, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).